

PRESS REPORTS ON UKRAINE
AND UKRAINIANS.SOVIET RUSSIA'S CRIME
AGAINST THE UKRAINE.

Editor Herald-News:—I am a steady reader of The Herald-News and would thank you to print in your paper the following information about Soviet Russia and Bolshevik propaganda here, with the appreciation of all Ukrainian organizations in Passaic and vicinity.

The Ukrainians accuse the Government of Soviet Russia —

- 1.—Of vying with former Czarist Russia in combatting any movement for the Ukrainians Independence. Ever since the existence of a separate Moscow State its rulers tried to destroy its southern competitor, the principality of Kiev and other Ukrainian centers.

Andrew Bohobolush, the ruler of Moscow and Sudal, put to ashes the City of Kiev (in Ukrainian Kyiv) as early as 1169. Czar Peter the Great, after having defeated the Ukrainian Hetman, Ivan Mazepa, (the battle of Poltava, 1709) took the flower of the Ukrainian Cossacks army for draining the marshes in preparation to build the present City of Leningrad, formerly St. Petersburg. All of them died in the attempt to demoralize the Ukrainian peasantry in their attempt to establish a free Ukrainian Republic in 1917-1920, issued, November 2, 1918, a declaration of the Right of Nationalities in the Soviet Union with the right of self-determination for any people "up to complete independence." Having become masters of the Ukraine after destroying its independence by military force, the Soviet Government ruthlessly uprooted any thought of Ukrainian nationalism or any vestige of autonomous movement. Thousands of Ukrainians are being imprisoned and sent to the north to dig canals and to exploit woods in Solovky, (Solovky is known as a camp of death or equivalent to the French Devils Island), and all die there. The assassination of Simon Petliura, the Ukrainian Separatist leader in Paris 1926, is being laid at the doors of Soviet Secret Service G. P. U. by the English writer John Wyndham.

Professor Sergey Efremov was tried in 1930 in Khar'kov for planning a Union of Ukraine Independence, convicted with several other prominent Ukrainians and sent to exile "somewhere in Siberia" where all of them perished.

2.—Of eradicating all traces of Ukrainian culture and preventing any serious work by Ukrainian learned men.

Czarist Russia allowed at least the Ukrainians ethnographic work. Great cultural and literary work had started after the Ukrainian Central Rada had proclaimed in November 1917 the Ukraine's Independence. All learned work has been concentrated at the All-Ukrainian Academy of Science in Kiev. After having destroyed the Ukrainian State, the Soviet Government began, to lure the Ukrainian leaders of science, from all over the world, promising them all facilities to develop the Ukrainian culture. Gradually one by one, learned men have been either imprisoned or dismissed under alleged suspicion of nationalistic propaganda in their work.

3.—Of ruining the Ukrainian Church. After the proclamation of Ukrainian Independence in 1917, a Ukrainian Orthodox Church, separate from the Russian Orthodox Patriarchate of Moscow, had been organized. The Soviet Government has imprisoned the Metropolitan of this church, the Most Rev. Basil Lepkivsky, and other dignitaries and dispersed the whole governing body.

4.—Of preventing the Ukrainian Communists for co-operating with the Russian Soviet officials for the good of the Ukrainian people.

Many prominent Ukrainian Communists believed that they would be able to work for the salvation of the Ukrainian peasants and workers on the inside and in full co-operation with the Soviet Government. They have been fighting the Ukrainian Nationalistic movement with all their vigor. After having helped the Russian State some of them have been made high officials of the so-called Soviet Ukraine. Gradually all of them have been either put to death or, compelled to commit suicide for their opposition to Moscow's attempts to rob the Ukrainian peasants of the last morsel of bread.

We mention the well known names of Nicholas Scripnik, Lapchynsky, Shumsky, Bukshovany, Konar, and the poet Khvilyov.

5.—Of shifting millions of the Ukrainian population from their native soil to make room for an alien population in Ukraine. In the very beginning of the existence of the so-called Soviet Union of the Socialist Republic, various other "Republics," as artificial inclosures on the Ukrainian territory, had been created. It was intended to entirely divide the Ukrainian compact population. When, however, the whole scheme, being against nature, miscarried, the Soviet Government conceived the idea of depopulating Kiev, Odessa, Khar'kov to a radius of 100 miles and on the Russo-Polish border, and replacing them with a "more loyal population." (From telegram on April 29, 1933, to the New York Times, and from a telegram from Moscow to the United Press of the same date).

6.—Of deliberately killing millions of the Ukrainian population, by starving them to death under the pretext of Ukrainian opposition to the Soviet plan of Pyatyletko. (Five year plan of economic building).

Many writers, as for instance, Isaac Don Levine in his book "The Red Smoke" of 1932, assert that the Pyatyletko is the Soviet political maneuver to save their regime of terror by pointing to some unattainable goal and replacing the Christian belief in God by creating an artificial god, called the tractor.

This is the greatest blunder ever invented by rulers of a state. The Pyatyletko is unworkable and serves the Soviets as a screen for robbing the Ukrainian peasants of their grain in order to supply the Russian industrial workers in the North and to establish Stalin despotism.

The existence of famine in the Ukraine has been denied officially in 1921-22 when actually millions of Ukrainians were dying, but after a few years it has been officially admitted and proven, among others by the Very Rev. Edmund Walsh, president of Georgetown University in Washington. In 1932 the Canadian Red Cross, upon the request of Ukrainian farmers of Western Canada to send some flour and bread to Soviet Ukraine, asked from the Soviet Government permission to do some relief work there. The official Soviet Red Cross denied any existence of famine and refused to issue any supplies of food stuffs to the Ukraine. Many newspaper correspondents, among them those of the Matin of Paris, the Manchester Guardian, Walter Durranty of the New York Times (in the issue of August 24), Frederick T. Birchall (in the issue of August 25, 1933), admitted that about three to four million of the Ukrainian population died the same year.

The Ukrainian Daily Dilo of Lwiv (known under its foreign name as the City of Lemberg) reports that actually more than six million of the population in the Ukraine have been starved to death. The action of the Ukrainian Catholic Bishops of Western Ukraine (now under Poland) and of the Cardinal Ignatius of Vienna on the behalf of the starving population is very

well known. The method of exterminating a 32 million strong race by hunger is the most fiendish of all ever conceived by any body and worthy of the Soviet rulers.

7.—Of introducing barbarous methods of warfare contrary to the principles of chivalry and Western civilization in general. The methods of combatting any opposition to the Soviet ideas and practices employed either by the Soviet authorities themselves or their agents abroad, stagers the imagination of any civilized man. Any idealistic struggle, irrespective of by whom conducted, has been respected even by the most autocratic governments, including the former Czarist rule. The Soviet methods of common lies, distorting the truth, ridiculing any common decency, robbing travelers, perverting the principles of morality and destroying with one stroke all achievements of age-long struggle for liberty. All this is a challenge to any average right-minded human being. And yet very prominent men who know of these unheard of methods still their consciences by not raising their voices against the modern barbarity of the Soviets that surpasses all barbarism known since the beginning of the world.

Some writers aware that to be silent on Soviet crimes is a crime in itself against humanity.

8.—The Communistic propaganda here in America. The Communistic propagandists in the United States are gaining by leaps and bounds since the recognition of the Soviets. This propaganda is being spread especially among the young men and women of foreign descent. The Communistic emissaries here in the United States are creating an ill-feeling among the laborers of

foreign extraction and are constantly instigating these people to break away from their churches and national organizations. The Russian Government is terrorizing millions of Ukrainians, now under their rule. Hundreds of thousands of people are being starved to death in the Ukraine, one of the greatest wheat belts in the world, because the Soviet Government confiscates all the crops of the Ukrainian farmers and does not care on what they exist. The Soviet Government in a barbaric way is planning to wipe out the whole Ukrainian nation in order to possess the best Ukrainian soil. Our country, the United States, always had and has trouble with the Reds and especially with such international groups, supported materially by the Soviet Government of Moscow.

Our country will never become an international country as Soviet Russia.

9.—The Soviet organs here in America hire common thugs to combat any attempt of the Ukrainians to lay their cause before the American public. Disrupting Ukrainian meetings, beating Ukrainian marchers and threatening their lives, assaulting Ukrainian girls and women, etc., are fore-runners of the Bolshevik "paradise" in America, should they achieve their ends.

Let the liberals of Europe and America be warned. If by their support and connivance a despotism of this kind is established in Western Europe or America, they will be the first victims of its savage power. They will follow the Russian intellectuals... (who were murdered on a wholesale scale). And if some philanthropist would help this generation, let him send the Communist leaders of America, at their own expense, to live for a month

В НЕДІЛЮ, УВАГА! Дітройт й околиця! УВАГА!

28 ЛІПНЯ 1935 РОКУ SUNDAY JULY 28TH 1935

ЗАХОДОМ ІВ. ОКРУГА С. Г. Д. В ДІТРОЙТІ

ВІСЬМОГО МАЛІ ІСТОРИЧНІ ІМЕНА ЖІНОК КОЛИШНЬОГО СПРАВЖНЬОГО КОРОЛЯ. ЦЕ БУЛИ: Катерина Арагонська, Анна Больон, Іванна Сімур, Анна Клібб, Катерина Гаверх і Катерина Пар. Вони негодували на Ронду.

ВЕЛИКЕ ЛЕТУНСЬКЕ СВЯТО

ПОЛЕВІ ВІЙСЬКОВІ ВПРАВИ в Martha Washington Park.

В ПРОГРАМУ СВЯТА ВХОДЯТЬ: ПОЛЕВІ ВПРАВИ НАШИХ МОЛОДИХ ЛЕТУНІВ ТА БАГАТО ІНШИХ НЕСПОДІВАНКО.

На це свято запрошуємо все українське громадянство, перед котрим ми хочемо засвідчити наші змагання до досягнення великої національної цілі!

ПАРК ВИДІЛЕНИЙ ВІД ГОДИНИ 9:30 РАНО

Біси будуть устатковані шланг дим з Грейнлі, Норт Дітройт на Дж. Сатерн, протів Сурперіт і Команда ІВ ОКРУГА С.Г.Д. У ДІТРОЙТІ.

ВСТУП 25 ЦЕНТИВ.

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ. — А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

RADIO.

У суботу, 27. липня зі станції W.H.O.M. 1450 кс в години 2:45 на радіо-програмі Сурири буде грати оркестра Йосифа Сігура з Нюарку, Н. Дж.

Оркестра відіграє пісні, які ще ніколи не були грані на радіо, як танець хуци, грека і т. п. укладу Сігура.

Також кілька пісень відіграє нова співачка з Нью Йорку, Йосифа Гурка.

Математика.

Жінка професора: Як, мій любий, ми старіємося; ось чому вже 34 роковини моїх уродин.

Професор: Не журися, дорогенька, за рік будеш мати 35 літ — тоді будеш подана через 7.

Мій рибакани.

— Як доводило тебе до риб? — Від десятих літ.

— А заплалю досить? — Так. Тому чотири роки зачав раз торгати за гачок великий короп...

НА ПРОДАЖ ФАРМА 36 1/2 АКРИВ, засіни і засаджені, молодий сад і інші будинки, велика фарма, дім, двір, вода, і інші будинки, 6 акрів, 2 гаражі, курки, близько міста, всего 15 минут їзди до міста. Фарма при шосейній дорозі. Тут є і великі маркети де можна все спродати. Ціна цієї фарми \$3000. Готовий \$500. А решту можна на 20 літ до сплати. Інформація про цю фарму по баче інформація до власників.

JACK WOLOSZANSKI, R. D. 7, ERIE, PA.

170-2

Розмова.

Моріц іде вулицею і нараз стрічає якогось жидка, що видається йому трохи знайомим. Підходить і заговорює:

— Перепрошую вас. Як вас звідкиш знаю. Чи ви не були часом у Бродях?

— Ні, в Бродях я ніколи не був.

— Гм, це дивно, бо я теж там ніколи не був. Мабути там стрінувся якийсь два інші жиди.

— О.

Більший злочинець.

— Ви на довго?

— На п'ять літ.

— За що?

— За влом до банку.

— А ви на довго?

— Десять літ.

— За що?

— Я зложив банк.

В школі.

— Туманевич, ти знову приходиш до школи без олівця й зшитка. Чи знаєш, як називають жовніра, що йде на війну без криси й напеліника?

— Знаю, пане професоре: Генералом.

Д-Р ЮРИ АНДРЕКО

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР, ХІРУРГ, І АКУШЕР

321 E. 18th STREET, between 1st and 2nd Avenues,